

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

AZİZ KİPİRİYANOS

ÖN SÖZ

Aziz Kipriyanos, çok tanınmış ve olağanüstü bir imansız gençti. Ki onun hayata bakışı acayip, ama aynı zamanda da öğreticiydi. Çünkü, kendisi putperest ve büyücü olduğu hâlde, ansızın İsa Mesih şehidi oluverdi.

Kipriyanos, genç olduğu zaman büyücülük sanatıyla uğraştı ve Suriye'nin Antakya şehrinde faaliyet gösterdi. Orada büyücülükten kazandığı parayla geçiniyordu. Fakat, namuslu bakire İustina, ona kurtuluş yolunu gösterdi. İsa Mesih'in öğretilerini takip etti. Böylece de, büyücü bir insandan, ruhları büyüleyen bir kişi oldu.

Büyücülüğünün şeytanî edevatlarını yaktıktan sonra, Libya'nın Kartaca şehrine piskopos oldu. Afrika'nın şu kuzey ucu bölgesinde Ortodoksluğu sabitleştirip yaydı. Bu bölgeyi manevi bir fidanlık hâline getirdi. Burada sevgi, iman ve birbirine yardımlaşma hüküm sürüyordu.

O zaman, Allah'ın sevdiği hayır işlerine el attı. Orada kadın manastırını kurdu. O kadın manastırının başına da başrahibe İustina'yı getirdi. Gençleri o korkunç büyücülük işinden uzaklaştırdı. Papa ile, putperestlerin vaftiz edilme işini konuştu. Yetmiş beş tane de tavsiye mektubu yazdı. Ancak, onun bu faaliyetleri, putperestlerin korkunç kıskançlıklarını harekete geçirdi. Öyle ki, onun yok edilmesini istediler. Böylece, üçüncü asırda, Antakya ve İzmit'te mahkemeden geçiriliyor ve İustina ile kendisinin başı kesiliyor.

Fakat, öğretilerinin sesi susmadı ve böylece de, Allah'a karşı savaş açanlar ve ilahsızlık talimatlarından sürüklenip, Allah'a iman yoluna dönmeye teşvik edilenler için taklit edilmesi gereken gerçek bir örnek teşkil ediyor.

AZİZİN HAYATI

1. Doğumu ve kökeni

Aziz Kipriyanos, Libya'nın Kartaca şehrinde olup zengin senatör bir aileden geliyordu. Böylece de, zengin ve geniş bir eğitim alıp felsefe ve hitabette çok ileri gitti. Adlî hatiplikte büyük üne kavuştu.

Maalesef, kendine edindiği bu şahane yeteneklere kanaat etmedi. Ancak, bir putperest gibi, kendini büyücülüğe verdi ve zamanında meşhur bir büyücü oldu. Böylece de, 250 yılında, Roma İmparatoru Dekyos zamanında, büyücülükte hünerini gösterebilmesi için, Libya'nın Kartaca şehrini terk etti ve Suriye'nin Antakya şehrine yerleşti.

2. Kipriyanos'un büyücülük faaliyeti

O zamanlarda, Antakya'da, temiz bir bakire kalıyordu. Önceleri, o bakirenin adı İusta idi. Bu bakire, putperest din adamı Edesyos'un kızıydı. Bu da putperestliği tutuyordu. Fakat, Allah'ın inayeti, İustina'nın Hıristiyanlıkla ilgilenmesi için, onu aydınlattı. Orada diyakoz Pravlios'la karşılaştı. Pravlios ona İsa Mesih, doğumu, öğretisi ve çarmıha gerilişi hakkında konuştu. O zaman, İusta'nın kalbi, İsa Mesih ve onun kurtarıcı faaliyeti için hayranlık ve aşırı sevinçle doldu. Sonra da gizlice kiliseye gidip Hıristiyan oldu.

O vakit İusta inancını annesi olan Klidoniya'ya ifşa etti. Annesi, kızının bu yeni dininden ikna olmadı ve kızının bu sırrını babası Edesyos'a söyledi.

Edesyos, tanrıları hakkında şüphelenmeğe başladı. O tanrılar ki hissiz ve el yapımıydılar. Akşam olduğu vakit, İsa Mesih melekler arasında rüyasında görüldü. Ona dedi ki, eğer İsa Mesih'in yolunu takip ederse Cennet'i ona bağışlayacağını söyledi.

Edesyos, ertesi gün Piskopos Oktatos'u ziyaret etti. Bu garip rüyasını da kendisine anlattıktan sonra, bütün ailesiyle vaftiz olmaya karar verdi. Böylece de, putlar din adamından, İsa Mesih din adamı oldu. Allah'ın istediği şekilde Hıristiyan'ca bir hayat yaşadı. Bir buçuk yıl sonra da vefat etti. Az bir süre sonra karısı da vefat etti. Böylece, İusta'yı koruyacak bir kimsesi olmadan, yapayalnız kaldı.

O zamanlar, Antakya'nın zenginlerinden Aglaidas adında biri, fırsat bulup ona gayri meşru aşk teklifinde bulunarak tuzağa düşürmek istedi. Kiliseye giden kızın yolunu sürekli izleyip tutuyordu. Onun güzelliğini vurgulayarak o kızı tatlı sözlerle övüyordu. Fakat, İusta bu gencin ısrarına tepki gösteriyordu. İusta, o genç erkeğe, zamanını boşa harcadığını söylüyordu. Çünkü İusta için damat İsa Mesih idi. İsa Mesih onu her çeşit igvadan koruyordu. Bekâretini muhafaza etmesi için kendisine yardımcı oluyordu.

Aglaidas, İusta'nın sözlerinden adamakıllı yaralanmıştı. Bazı arkadaşlarının yardımıyla da, İusta'yı zorla kaçırma teşebbüsünde bulundu. Kızın akrabaları onu bu düşüncesini öğrendikleri zaman, silahlı bir şekilde onu engellemeye koştular. Aglaidas da korkup utanarak oradan uzaklaştı.

Ancak, Aglaidas ümidini kesmeyip o meşhur büyücü Kipriyanos'a gitti. Ona, sevdiği kızı elde edebilmek için kendisine armağanlarla altınlar vaat etti. Kipriyanos da kurnaz bir cinin yardımını istedi. O kurnaz cinden, her çeşit yola baş vurarak, kızı kötü yola düşürerek ve bekâretine zarar getirerek, o kötü düşünceli genç Aglaidas'ın tekliflerini kabul etmesini istedi.

O korkunç cin, kısa bir zaman içerisinde, içi sihirli sıvı ile dolu bir kabı Kipriyanos'a verdi. Bu sıvıyı, İusta'nın evinin dışına serpti. Sonra da büyüleri, bakireye galip gelmesi için kesin bir kanaatle beklemeye koyuldu. Böylece, akşam olduktan sonra, İusta, bütün bedenini saran bir ateşin varlığını ve garip isteklerin onu sardığını hissetti. İşte o vakit, çok samimi ve sıcak bir duayla İsa Mesih'ten yardım dilemeye başladı. Aynı anda da, gladyatör kılıcının ateşi ile düşmanlarını yerle bir etmek için haç çıkarıyordu. Böylece, bakire kız, aşırı istekten kurtulup sakinleşti ve kötülüğün oklarından tamamen kurtulmuş oldu.

Kipriyanos, sonunda, kadın şekline girmiş olan bir büyük cini yolladı. O büyük cin, İusta'nın karşısına geçip, yalnız başına kalmaması için onu Allah'ın yollamış olduğunu söyledi ve İusta ile bir evde kalma ricasında bulundu. İusta bu ilk teklifi kabul etti ve aynı evde kalmaya başladılar. Ancak, bir gün aralarında konuşurlarken onun şeytanî plânlarını anladı. Ona, eğer bütün kadınlar bakire olarak kalacak olurlarsa, insan nesli bu dünyadan yok olup gideceğini kendisine söylemişti. İusta bu tuzağı anladıktan sonra haç çıkardı ve o cin de utanarak oradan kayboluverdi.

3. Kipriyanos'un tövbesi

Kipriyanos, bakire İusta'nın Hıristiyan olduğunu öğrendi ve onun için de büyüsünün tutmadığına inanmağa başladı. Sonra da Hıristiyanlığın ululuğunu kavramağa başladı. O vakit Piskopos Anthimos'u ziyaret etti. Gözyaşlarıyla beraber günahkâr geçmişine tövbe ettiğini de kendisine söyledikten sonra vaftiz olmak istediğini bildirdi.

O vakit papaz Kekilios tarafından vaftiz edildi. Piskopos Anthimos'u, yeni dine inanıp ona tâbi olduğuna dair kandırabilmek için de, tüm büyü kitaplarıyla heykellerini topladı ve onları gözleri önünde yaktı. Bütün varlığını satıp ondan elde ettiği geliri de fakirlere dağıttı. İncil'i okumak ve incelemek amacıyla ıssız bir yere çekildi. Daha önce yaptığı büyüler için Allah tarafından affedilmesi yönünde duada bulundu.

Duasında Allah'a şükrediyordu. Çünkü Allah onu, şeytanın bu korkunç tuzağından kurtarıp yanına almayı kabul etmişti. Böylece de ruhu sakinleşmiş oldu. O, vaftiz olduğu zaman on beş yaşlarındaydı ve günlerden de Büyük Cumartesi idi.

4. Kipriyanos'un papaz olarak atanması

Kipriyanos, bir ay içerisinde muganni olarak atandı. Daha sonraları da, diyakoz altı ve sonra da diyakoz rütbesine yükseldi. Bir yıl içerisinde papaz ve sonra da Kartaca Piskoposu oldu.

Putperestler, her yola baş vurarak onu kiliseden geri döndürmek istediler. Fakat, onun, İsa Mesih'e olan sevgisi Kipriyanos'u kurtardı. O zamandan sonra da yeni dini için büyük bir istekle mücadele etti. Gençleri de, büyülerden ve her çeşit şeytanî plânlardan uzak durmaları yönünde teşvik ediyordu.

248 yılında Kartaca Piskoposu Donatos öldükten sonra, oraya piskopos olmayı kabul etti. Çünkü, bu şehirde yaşayan halkın genel isteği böyleydi. İlk başta, atanmasından çekinmek için bir arkadaşının evinde saklandı. Çünkü, ona göre, papaz rütbesi ona çoktu bile.

Ancak, halk onun sığındığı gizli yeri meydana çıkardı ve onun piskopos olmasını ısrarla istiyordu. O vakit, bahaneleri bir kenara bırakıp, Kartaca Piskoposu olmayı kabul etmek zorunda kaldı. O zaman kendisi 37 yaşlarındaydı.

5. Kipriyanos piskopos olarak

Kipriyanos, Kartaca Piskoposu olarak atandıktan sonra, piskoposluk görevini şevkle yerine getirdi. Birçok putperesti de tövbe yoluna getirdi. Bu durumda da kendisini örnek gösteriyordu.

O vakit, Kartaca'ya nazik bakire İusta'yı çağırdı. Onu diyakoz olarak atadı. Piskoposluğunun kadın manastırında, kendisine başrahibe rütbesini verdi. O vakit de onun adını İustina olarak değiştirdi.

250 yılında, İmparator Dekyos zamanında Hıristiyanlara karşı müthiş bir kovuşturma başladı. O zaman Hıristiyan olanları Kartaca amfitiyatrosuna atarlar ve onları da aslanlar parçalıyordu. O vakit putperestler, Kipriyanos'u bulup aslanlara atmak istediler. Ancak o, bir yolunu bulup oradan kaçtı ve geçici olarak saklandı. Hayatından korktuğu için değil, fakat öldürülmesi durumunda, kilisenin başsız kalacağı içindi.

Sürgün olduğu yerden Hıristiyanlara mektuplarıyla cesaret veriyordu. Bu da, Hıristiyanlara karşı süren bu kovuşturma bitene kadar böyle sürdü. Sonra da Kipriyanos Kartaca'ya geri döndü. Bu, 251 yılının Paskalya bayramından sonra meydana geldi.

Kısa zaman sonra, Hıristiyanlara karşı yeni bir kovuşturma başladı ki çok çetin işkenceler ediliyordu. Kipriyanos ise, onların korkmamaları ve putperestliğe geçmemeleri gerektiği tavsiyelerinde bulunuyordu. Vahşi canavarlar onları parçalarlarken sadece geçici bir acı çekeceklerdi. Sonunda ise ebedî hayatı bir mükâfat olarak alacaklardı.

Bu kovuşturma belâsı yetmiyormuş gibi, bir de veba salgını baş gösterdi ve böylece binlerce Hıristiyan'ı mezara götürdü. O vakit evler harap oldular. Bunun sonucu da, defnedilmemiş cesetler şurada burada olup atmosferi pisliyorlardı.

Kipriyanos, bu yeni felâketin karşısında dimdik ayakta durdu. Para toplayarak fakirlere yardımda bulunuyordu. Hastaların tedavisi ve defnedilmemiş olanları gömmek için çabalar harcıyordu. O zaman sadece Hıristiyan olanlara değil de, putperest olanlara da yardım ediyordu. Bunun için de, herkesin hayranlığını üzerine çekiyordu.

O vakit, Libya'nın Numidiya bölgesine vahşi eşkıyalar saldırıyorlardı. Birçok Hıristiyan'ı esir olarak yanlarına aldılar. Bu bölgenin piskoposları da, onlara yardımda bulunmak için hemen Kipriyanos'a haber verdiler. Kipriyanos, hemen kabarık bir miktar para topladı. Bu parayı eşkıyalara yolladı ve onlar da sırasıyla bütün esirleri serbest bıraktılar. Kipriyanos'un büyük şahsiyeti ve faaliyetleri bu biçimdi. Elini sallamak, tüm sorunların çözümüne yetiyordu.

6. Kipriyanos'un vaftiz hakkındaki görüşleri

Kipriyanos, Papa I. Stefanos (235-257) ile karşı karşıya geldi. Papa Stefanos'un iddialarına göre, tarikatçıların da vaftizi geçerlidir, diyordu. Bu

konu hakkında ise Kipriyanos'un fikri, papanın fikrinden değişikti. Ona göre, tarikatçılar tarafından vaftiz edilmiş olanlar, yeniden vaftiz edilmeleri gerekiyordu. Doęu Kilisesi ilkeleriyle tam mutabıktı.

Papa I. Stefanos, Kipriyanos'u bu fikirlerinden dolayı aforoz etme yoluna gitti. Kipriyanos, buna bir tepki olarak, üç tane yerel sinod topladı. Birincisi otuz piskoposla 255 yılında oldu. İkincisi yetmiş piskoposla 258 yılında yapıldı. Üçüncüsü de aynı yılda, seksen yedi piskoposla gerçekleştirildi. Böylece de, papanın fikirlerini tarikatçı fikirler olarak çürüttü. O zamandan beri de papanın hatasız biri olmadığına inanıyordu. Bunun sonucu olarak da, tarikatçılar tarafından vaftiz edilmiş olanların tümü, yeniden vaftiz edilmeleri gereğini destekliyor ve böyle kararlaştırmıştı.

7. İşkenceler karşısında

257 yılında, İmparator Valerianos tarafından Hıristiyanlara karşı yeni çetin kovuşturma başladı. Kipriyanos da onun karşısına çıkarılıp, hiç kimseyi övmeden ve dinini de inkâr etmeden ifade vermek zorunda kaldı. O zaman, İmparator Kipriyanos'a bir ceza olarak, onu Kurovin şehrine sürgün etti. Fakat ast konsül değişince, Kipriyanos yine Kartaca şehrine geri geldi. Orada yine cemaatinin sorunlarıyla uğraştı.

Kipriyanos'un düşmanları olan o putperestler, Kipriyanos'a tanrılarıyla alay ettiği yönünde suçlamalarda bulundular. İsa Mesih'in dinini de cesaretle yaydığını söylüyorlardı. O zaman, alt konsül, Kipriyanos'u mahkemeden geçirmek için, Libya'nın İtiki şehrine gelip ifade vermesini istedi. Kipriyanos ise saklandı. Çünkü o, onun doğum yeri olan Kartaca şehri için kanını dökmeyi çok arzuluyordu. Kipriyanos o şehir için çok emek sarf etmişti. Kartaca'a geri döner dönmez, İustina ile beraber tutuklandı ve Doęu Kontu Eftolmios tarafından mahkeme edilmesi için onları yolladılar.

Kipriyanos ile İustina'nın mahkemesi Şam'da başladı. Kont Eftolmios, Kipriyanos putperest iken niçin Hıristiyan olup İsa Mesih'in dinini yaymaya çalıştığının sebebini öğrenmek istedi. Kipriyanos da fırsatını bulup, tahsili ve büyü kitapları ile İustina'yı kötülüğe sürüklemek istediğini ona anlattı. İustina da sırasıyla, İsa Mesih ve yeni dini için her çeşit acı ve işkenceye razı geldiğini cesaretle ifşa etmişti.

O vakit Eftolmios çileden çıktı. Kipriyanos asılsın diye emir verdi ve onun cesedini insafsızca parçalayarak Kipriyanos'u astılar. İustina'nın güzel yüzüne ise hiç acımadan vurdular. Bunların ikisi de, hiç mırıldanmadan acılara dayandılar. Hatta, Allah için hasta olduklarını ve bunun için de sevindiklerini konta söylediler. Çünkü onların Allah'ı gerçek Tanrı idi. Eftolmios, yaptığı bu işkencelerle herhangi bir başarı sağlamadığını görünce, onları Terentini hapisanesine yolladı.

Birkaç gün sonra, onları, mahkemeden geçirmek için Kont Eftolmios'un önüne getirdiler. Kont, onları suçlu buldu ve kendilerine daha büyük işkenceler uyguladı.

8. Dehşetli işkence

Bu iki azizleri, Kipriyanos ile İustina'yı mahkemeden geçirdikten sonra, İsa Mesih için onları ölümün korkutmadığını heyecanla Kont Eftolmios'a söylediler. Çünkü İsa Mesih onları doğrudan doğruya ölümsüzlüğe götürüyordu. Oysa, Eftolmios, putperestlikten gözü kararmış bir hâlde olduğu için İsa Mesih'in kurban edilmesini anlayamıyordu.

O zaman Eftolmios, adamakıllı ısıtılmış bir el tavası hazırlattı ve onların o el tavasının içinde yürümelerini istedi. Kipriyanos, birinci olarak o tavanın içine atladı. Fakat, İustina'nın korktuğunu görünce, ona cesaret verdi. Kendisine, cinlere karşı kazandığı zaferleri hatırlattı. O zaman da İustina, hiç korkmadan o el tavasının içine atladı. Ancak, Allah'ın gücü onları korudu ve hiçbir zarar görmeden bu zorluktan sağ salim çıktılar. Fakat kont, bu gördüklerinin bir şeytanî büyüden başka bir şey olmadığına inanıyordu.

Sonra da hakem Athanasios, bu büyüü yalanlamak için, o da o kızgın el tavasının içine atladı. Daha önce de, tanrıları Dias ve Asklipios'un yardımını istemişti. Fakat atlar atlamaz hemen yandı.

O vakit Eftolmios, bu garip mucizeyi gördükten sonra, ne yapması gerekiyordu? O zaman Terentios, bu azizleri, İznik'te bulunan İmparator Klavdios'a, mahkemeden geçirmek için onları oraya yollaması tavsiyesinde bulundu.

9. Aziz şehitlerin sonu

Aziz şehitler İznik'e vardıkları vakit, artık onların kaderi belirlenmişti. Çünkü alt konsül Galeriyos'un kararına göre, Kipriyanos ile İustina, putperestlerin tanrılarını küçük düşürmüşlerdi ve İsa Mesih'i de, ne armağnlarla, ne de cezalardan cayarak inkâr etmek istememişlerdi. Öyleyse, onlara sadece bir ceza uygulanması gerekiyordu. Ki o da, başlarının kesilmesi cezasıydı.

İki azizi infaz etmek için, Vithinia bölgesindeki Gallos nehrine yakın götürdüler. Müfrezenin komutanı da Felvios idi. Birçok insan, bu azizlerin sonunu görmek için o yere gitti. Onlar ki, kendilerini öldürmeğe götürenlerin günahlarının da affını Allah'tan istiyorlardı.

O sırada oradan atı üzerine binmiş yabancı bir kişi geçiyordu. Ölümüne götürülen bu iki şehidin böyle sakin bir vaziyette gittiklerini görünce, bu erdemli insanların haksız yere öldürüldüklerini bağırarak söyledi. O zaman Felvios, bağırın bu adamın üstüne saldırdı ve adamı kılıcıyla öldürdü. Bu öldürülen kişinin adı da Theoktistos idi. Böylece, o da, üçüncü bir şehit olarak kabul ediliyor.

Kısa bir süre sonra, bu iki azizin başı kesilecekti. Kipriyanos, cellatlara ricada bulundu ve önce İustina'nın başını kestiler. Çünkü, İustina bir kadın olduğu için onun korkmasından endişe ediyordu. İustina artık öldürüldükten sonra, Kipriyanos sevinçli bir şekilde cellatlarına teslim oldu. Bununla da, görevini sonuna kadar yerine getirdiğine inanıyordu. Celladına, yapacağı iş

için, ki bu onu Allah'a daima yakın getirecekti, yirmi beş tane altın para verdikten sonra, 14 Eylül 268 yılında infaz edildi.

10. Aziz şehitlerin naaşları Roma'da

Bu aziz şehitlerin naaşlarını, Hıristiyanlar almasın diye, bazı nöbetçi kişiler onları koruyorlardı. Ancak, bazı Hıristiyanlar orada bekliyorlardı ve orada nöbetçiler de bir ara uydukları zaman, naaşları gizlice aldılar. Oradan da onları Roma'ya götürdüler. Roma'da, zengin bir kadının evinde onları muhafaza ettiler. O kadının adı da Matrona veya Rufina idi. Bu bayan, İmparator Dekyos'un akrabasıydı. Sonra da mübarek naaşlar başka bir kadına verildiler. O zamandan sonra, bu mübarek azizler, iyileşmez olan hastalıklardan hasta olanlara birçok kere keramet göstermişlerdir.

11. Şehitlerin kafatasları Kıbrıs'ta

Bu iki şehidin, Kipriyanos ve İustina'nın aziz kafatasları, VII. yüzyılında, Araplara karşı savaşan Bizans akıncıları tarafından Kıbrıs'a götürüldüler. Çünkü, Hıristiyanlar, naaşları İzmit'ten alıp Roma'ya götürdüklerinde mübarek başlarını bulamamışlardı. Kıbrıs'ta, Morfu'ya yakın Meniko köyünde, ki bu köy akıncıların merkezi durumundaydı, bu köyde Agion Martiron kilisesi kuruldu. Burada, baş ağrısı, büyü ve diğer hastalıklardan şikâyeti olanlar şifa buluyorlar.

Buraya, Frenk Kral I. Petros (1359-1362) buraya gelmişti. Kral, iyileşmeyen bir ateşten şikâyetçiydi. Oradaki aziz başlarına tapınmak ve de kutsal sudan içmekle hemen tedavi oldu. Bu mucizeyi bize, orta çağ Kıbrıs tarihsel olaylar yazarı Leontios Maheras açıklıkla betimliyor.

Kral I. Petros, Kipriyanos ve İustina azizlerine bir minnet borcu olarak, yeni bir kilise inşa etti. Mübarek başlarını da gümüşle kaplattı. Dindar insanlar tarafından onlara tapınırken, açılıp kapanacak şekilde, sadece küçük bir boş yer bıraktı.

12. Diğer mucizeleri

Aziz Kipriyanos'un yaptığı mucizeler sayılamayacak kadar çoktur. Bilhassa da büyülerle ilişkili olanlar. Bunlardan bazıları devamında naklediliyorlar:

a) Bir zamanlar, zengin bir aile, kızına koca için bir genç istedi. Fakat o genç, o kız için rıza göstermemişti. Genç kızın ailesi, büyü yoluna gitti ve genç de bu büyülerin etkisinde kalarak, bu kızı sevdi ve onunla evlendi.

Ancak, oğlanın babası, bu kötü olayı öğrendiğinde, Aziz Kipriyanos'un dualarını okuyarak evinde kutsal suyla takdis eden bir papazı buldu. Bu kutsal sudan alıp oğluna su serpti ve o vakit büyüleri çözülüp oğlan karısını kovdu. Çünkü o kadın, onunla evlenmesi için, onu gayri meşru yolla evlenmeye zorlamıştı.

b) Atina'da yaşayan, meşhur bir genç futbolcu, genç bir kızı sevmiş ve onunla evlenmek istiyordu. Ancak, başka bir genç kız da onu seviyordu ve ona büyü yaptı.

Genç oğlan ağır bir şekilde, müthiş baş ağrılarıyla hastalandı ve atletizm işini, kendi dost ve akrabalarını ve de dükkânını bırakmak zorunda kaldı. Doktorlar da artık ona yardım edemeyip onu iyileştiremiyorlardı. O mutsuz genç, bir ara intihar etmek istedi ama sonunda kurtuldu.

Annesi, oğlunu kurtarma ümidiyle sürekli büyücülere ve medyumlara koşuyordu. O vakit, bir kişinin oğluna büyü yaptığını öğrendi.

Genç oğlan, büyülerden dolayı neredeyse ölüm döşeğindeydi. Bu büyüler onu müthiş bir biçimde rahatsız ediyorlardı. Sonra da o genci, Attiki'nin Fili bölgesindeki Agiu Kipriyanu (Aziz Kipriyanos) manastırına götürmeyi düşündüler. O zaman papaz, Aziz Kipriyanos'tan bir sürü büyü bozma duaları okudu. Bu dualar da şeytanın oradan geri gitmesini sağladılar. Gencin yüzündeki siyahlık da gitmiş oldu. Sonra, Cumartesi akşamından Pazar gününün sabahına kadar uyudu. Oysa iki aydır hep uykusuzluk çekiyordu. Kalktığı vakit de tamamen iyiydi ve Allah'ına şükrediyordu. Hayatında da ilk defa komünyon almış oldu.

13. Genel olarak büyü çözümü hakkında

Aziz Kipriyanos, hayatı boyunca birçok eserle beraber seksen yedi tane de mektup yazmıştır. Bununla beraber, bazı dualar da yazmıştır. Bu dualar da papaz tarafından bugün bile okunmaktadırlar. Bazen dindar insanlar da onları okuyorlar ve böylece de, kötü cinler ve ruhlara, hasta olan insanlardan uzaklaşıyorlar.

Bu dualar, büyü çözmek için zikrediliyorlar. Bu kötü cinlerin mevcudiyetiyle, belli bir bölgede ya toprağın bereketi yok oluyor, ya insanların davranışı değişiyor veya da bir hastalık, bir insanın çökmesine sebep oluyor.

Papaz, bu duaları okuyarak Kutsal Ruh'u çağırıyor ve hasta olan insandan her çeşit hastalığı yok etmesi isteğinde bulunuyor. Onu kıskançlık duygusundan, göz değmesinden, ihmalkârlıktan, tembellikten, oburluktan, her çeşit bedenî ve ruhî güçsüzlükten, haksızlıktan, hatadan, böbürlenmekten ve aldatmaktan kurtarması istenir.

Papaz, bizim Tanrı'mız olan İsa Mesih'in yardımını, ismini verdiği her insana, her çeşit tedaviyi getirmesini ister. Hasta olan insandaki her çeşit hastalığı tedavi etmesini, her zaman Kutsal Haç'ın gücüyle kötü ruhların uzaklaştırılmasını ister.

Aziz din şehitleri Kipriyanos ile İustina'nın anısı 2 Ekim tarihlerinde kutlanmaktadır.